

عنوان مقاله:

تجلی آیات قرآن در موضوعات صفات الهی، نبوت، دنیا و آخرت در نهج البلاغه

محل انتشار:

دومین کنگره بین المللی فرهنگ و اندیشه دینی (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 23

نویسندگان:

فاطمه سبحانی - دانشجوی کارشناسی ارشد نهج البلاغه، دانشکده علوم انسانی، دانشگاه یزد، ایران

فاطمه سبحانی - دانشجوی کارشناسی ارشد رشته الهیات

محمود حائری - عضو هیات علمی دانشگاه یزد

خلاصه مقاله:

پیوند صاحب نهج البلاغه (حضرت علی «ع») با قرآن پیوندی حقیقی و میان آن دو وحدت و یگانگی بوده است و همهی معارف قرآن از او و به اهتمامش او شکل گرفته است و این حقیقت در نهج البلاغه به تمامه جلوه کرده است. نهج البلاغه پس از قرآن کریم، ارزشمندترین کتاب هدایت و انسان سازی است که در جای جای آن، انعکاس آیات آسمانی قرآن، مشهود است. کلام امام علی بارها به آیات و مفهوم و شرح و توضیح آن ها، تزئین و نورانی شده است و آن قدر با قرآن پیوند عمیق و زیبا برقرار کرده است که هر جوینده ی حقیقت و معارف اسلامی را به سمت توجه و کنکاش در کلام علوی می کشاند تا با مشخص کردن بعضی از این جلوه های تابش نور الهی در کلام امام علی اندکی از عطش خود را بکاهد و قدری از حلاوت کلام امام علی بچشد. همچنین عذر تقصیر و کوتاهی خود در غفلت از این گنجینه ی نفیس علوی را از حضرتش بخواهد. نهج البلاغه اثری است که در طول قرن ها، پابه پای قرآن روشنگر حقایق آسمانی و بیانگر زندگی واقعی انسانی بوده است. نهج البلاغه گویی برای امروز و فردا و فرداها نوشته شده و با مرور زمان کهنه نمی شود، بلکه از آن جا که جلوه های از قرآن است، همانند آن همیشه زنده و نو است، و فروغ آن بر سر لوحه ی حیات بشری نورافشانی می کند. قرآن کریم، مجموعه ای است از معارف حقیقی درباره ی خدا، انسان، هستی، جامعه و تاریخ، و در آن بینش ها، گرایش ها، ارزش ها، کنش ها و گویش ها تبیین شده است، و نهج البلاغه نیز به تبع قرآن کریم، کتابی است که در آن بینش ها و نگرش های اصیل و حقیقی نسبت به عالم و آدم و خالق عالم و آدم تبیین شده است، و بیانگر گرایش ها و تعلق ها و ریشه یابی تعلق های انسانی و تلاش برای سیر دادن آدمیان به تعلق صحیح است که موجب سعادت و عزت این جهانی و رستگاری آن جهانی مردمان می شود. نهج البلاغه به تبع قرآن کریم، بیانگر ارزش ها و ضد ارزش ها و راهنمای انسان و جوامع انسانی به سوی ارزش های الهی، انسانی و همچنین نشان دادن روش ها و خطمشی های درست برای رساندن انسان و جوامع به مقصد و مقصود و دور کردن آنان از به کارگیری روش های باطل و فرو غلتیدن در راه های نادرست است؛ و مجموعه ای تربیتی است که همهی وجوه تربیتی انسان و جوامع انسانی را در بردارد، و کنش ها و گویش های آدمیان را به سامانی مطلوب می آورد؛ و تعالیم نهج البلاغه، راهی است برای شکوفا شدن استعداد های انسان در جهت کمال مطلق، از آنجایی که خداوند کمال مطلق بوده و انسان از طریق دنیا و توشه آخرت با ایمان به معاد و برزخ می تواند به سر منزل مقصود گام نهد.

کلمات کلیدی:

قرآن، نهج البلاغه، نبوت، دنیا، قیامت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/548215>

